

1. Захарчук Л. С. Теоретико-методологічні засади політехнічної освіти у педагогічній думці України. *Дидаскал*. 2014. № 14. С. 299-301.
2. Макасов В. В. Політехнічна освіта особистості. 2014. № 14. С. 293-295.
URI: <http://dspace.pnpri.edu.ua/handle/123456789/7120>
3. Семеновська Л. Предметно-політехнічна діяльність як інноваційний засіб реалізації ідеї політехнізму в шкільній освіті. *Педагогічні науки*. 2012. Вип. 55. С. 124-130.
4. Терентьєва Н.О. Політехнічна освіта у вищих педагогічних навчальних закладах України : теорія і практика : монографія. Черкаси, 2012. 264 с. URI: <http://dspace.pnpri.edu.ua/handle/123456789/7123>

*Анна Шовкова
(Полтава, Україна)*

ДИЗАЙН-ОСВІТА: ІННОВАЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасні освітні тенденції спрямовані на виховання творчої ініціативної особистості, яка не боїться використовувати креативні ідеї для досягнення поставленої мети. Переорієнтація освіти з репродуктивного характеру засвоєння матеріалу на формування досвіду творчого застосування отриманих знань пов'язана з глобальними змінами в усіх сферах людського життя. В умовах інтенсивних змін технологій та створення нових знань суспільство потребує навиків самоосвіти та саморозвитку, комунікації в команді та вміння структурувати процеси генерації сучасних ідей. З огляду на це, набуває актуальності питання реформування освіти відповідно до вимог часу. Особливе місце в реалізації поставленого завдання належить інноваційній педагогічній діяльності як ключовому методу оновлення змісту освіти. На тлі означених тенденцій аналіз інноваційної педагогічної діяльності у сфері дизайн-освіти набуває виняткової актуальності.

Враховуючи зазначене вище, метою статті є висвітлення ключових напрямів впровадження інноваційної педагогічної діяльності у галузі дизайн-освіти.

Вивчення інновацій та інноваційної діяльності знайшло відображення у працях Дж. Брайта, Е. Роджерса, Л. Ващенко, І. Дичківської, В. Козакова, М. Кларіна, О. Савченко, Р. Фатхутдінової, Л. Водачек, О. Попової, А. Хона та інших. Питанню новаторської педагогічної діяльності присвячена значна кількість праць таких відомих дослідників, як І. Волкова, Т. Гончарової, І. Іванова, В. Караковського, С. Лисенкової, Е. Хрикова, М. Щетиніна, П. Ерднієва, Е. Ямбурга, Т. Ільїна, М. Нікандров, М. Кларін, А. Ромізовський, Н. Тализіна, Ю. Машбиць, О. Уваров у своїх роботах висвітлили проблематику розробки та впровадження інноваційних педагогічних технологій в навчальний процес. Розвиток дизайн-освіти в Україні та світі розглядається такими дослідниками, як Л. Білозуб, Дж. К. Джонс, С. Нікуленко, Т. Кун, В. Прусак, К. Поппер, В. Титаренко, О. Фурса, А. Чебикін, С. Чебоненко, Ф. Рапп та інші.

Аналіз наукових праць дозволив виокремити два підходи для визначення поняття інновація. Так, частина науковців розглядає інновацію як процес упровадження нового (технологій, методів, засобів) з метою отримання якісно нового стану, а інша – як результат цих самих упроваджень.

З огляду на особливості застосування інновації в сфері освіти, можна визначити як максимально ефективні новостворені або вдосконалені освітні, дидактичні, виховні, адміністративні системи, які сприяють формуванню творчої, активної особистості здатної до адаптації в умовах постійних змін.

Так, З. Абасов зазначає, що інноваційна діяльність – прояв надситуативної активності особистості, вихід суб'єкта за межі даної ситуації, за рамки початкової, нормативної діяльності. При цьому змінюється педагогічна позиція вчителя, відбувається трансформація в його професійно-особистих установках, мотивах, цілях, операційних, рефлексивних компонентах його праці, у предметі та об'єкті педагогічного впливу – учнях [1, с. 108].

Існують різні підходи до тлумачення поняття інноваційна педагогічна діяльність. На думку Л. Влащенко інноваційна педагогічна діяльність є багатокomпонентною і такою, що своїм характером, формою та результатами свідчить про здатність суб'єктів освітньої діяльності до генерації ідей, їх втілення, аналізу моніторингових даних і продукування нових педагогічних ідей, оприлюднення результатів, забезпечення умов для їх реалізації у системі освіти [3, с. 33]. І. Дичківська вважає, що це така заснована на осмисленні практичного педагогічного досвіду цілеспрямована педагогічна діяльність, орієнтована на зміну й розвиток навчально-виховного процесу з метою досягнення вищих результатів, одержання нового знання, формування якісно іншої педагогічної практики [5, с. 155]. І. Гавриш розглядає інноваційну педагогічну діяльність як комплексну діяльність, спрямовану на створення, впровадження та розповсюдження нового (новацій) у педагогічній теорії та практиці [4, с. 19]. Інноваційна педагогічна діяльність, за визначенням Ю. Будас, – найвищий ступінь педагогічної творчості, процес генерації інноваційних ідей, їхнього запровадження і розповсюдження, оновлення педагогічної теорії та практики, альтернатива консервативному, усталеному та авторитарному стилю діяльності, нестандартний підхід до вирішення буденних, звичних професійних проблем [2, с. 10].

Отже, інноваційна педагогічна діяльність – це заснована на творчому осмисленні практичного педагогічного досвіду комплексна цілеспрямована педагогічна діяльність, метою якої є досягнення вищих результатів, одержання нового знання та формування якісно нової педагогічної практики.

Успішна реалізація змін у навчально-виховному процесі вимагає наявності у викладача навиків управлінської діяльності високого рівня. Адже перед педагогом-новатором стоїть завдання не лише створити педагогічне нововведення, а й впровадити, проаналізувати, вдосконалити та поширити серед інших педагогів. Крім того, педагогічний колектив бере активну участь у відборі, оцінці та застосуванні досвіду колег або пропонуваніх новітніх технологій та методик.

Чинне місце інноваційна педагогічна діяльність займає в дизайн-освіті. Оскільки тенденції розвитку дизайн-освіти значною мірою залежить від запитів суспільства, то дизайн-освіта виступає у ролі системи, яка готує професійних фахівців, а через них і суспільство, до сприйняття візуально-комунікативних процесів [6, с. 288].

Інноваційну педагогічну діяльність застосовують в різних сферах дизайн-освіти. Перш за все, вона стосується змісту освіти. Виникнення новітніх технологій, які активно запроваджуються не лише на рівні виробництв та промисловості, а й домашньому вжитку вимагає наявності в змісті навчальних програм матеріалу, який буде сучасним та актуальним. Робота в цьому напрямі вимагає від викладача постійної самоосвіти та вдосконалення. Адже педагог-новатор має відстежувати тенденції та перспективні напрямки галузі, в якій працює для підготовки висококваліфікованого фахівця.

Оновлення потребують і методики викладання та взаємодії зі студентами. Використання сучасних технічних засобів навчання та

інформаційних технологій дозволяють підвищити результативність засвоєння матеріалу, розширюють можливості для творчої реалізації учнів.

Поширеними в педагогічній практиці стали інноваційні форми і засоби здійснення навчально-виховного процесу. Перелік нестандартних занять щоразу збільшується, а STEM-освіта набуває все більшої популярності.

Інноваційна педагогічна діяльність також стосується управлінської сфери освіти. Оновлення структури, організації та керівництва освітнім закладом сприяє результативності, стабільності, раціональності та перспективності впровадження новацій.

Отже, наявні зміни в усіх сферах людської діяльності формують нові виклики перед системою освіти. З огляду на це, особливого значення набуває інноваційна педагогічна діяльність, метою якої є досягнення вищих результатів, одержання нового знання та формування якісно нової педагогічної практики. Першорядним напрямом впровадження інноваційної педагогічної діяльності в освітній процес є зміст освіти та організація педагогічного процесу. Перспективи подальшого вивчення заявленої проблеми вбачаємо у дослідженні процесів розвитку інноваційної культури майбутнього вчителя.

ЛІТЕРАТУРА

1. Абасов З. А. *Подготовка к инновационной деятельности. Педагогика.* 2002. № 3. С. 106 – 108.
2. Будас Ю. О. *Підготовка майбутніх учителів до інноваційної педагогічної діяльності засобами ділової гри : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : 13.00.04 “Теорія і методика професійної освіти”.* Вінниця, 2010. 25 с.
3. Ващенко Л. М. *Управління процесами в загальній середній освіті регіону: [монографія].* К.: Видавниче об'єднання «Тираж», 2005. 380 с.
4. Гавриш І. В. *Теоретико-методологічні основи формування готовності майбутніх учителів до*

інноваційної професійної діяльності : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д.-ра пед. наук : 13.00.04 "Теорія і методика професійної освіти". Луганськ, 2006. 46 с.

5. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навчальний посібник. К., 2004. 352 с.
6. Титаренко В. Розвиток дизайн-освіти у вищих навчальних закладах України. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка.: педагогіка. 2016. № 2. С. 287-290

Наталія Єлізарова
(Полтава, Україна)

КОРСЕТ, ЯК ДЕКОРАТИВНИЙ ЕЛЕМЕНТ СУЧАСНОГО КОСТЮМА

У роботі розглянуто корсет як невід'ємну частину гардеробу жінок минулого. Визначено конструктивне та технологічне рішення цього виробу, вимоги, що пред'являються до сучасного корсета (функціональні, естетичні, ергономічні, екологічні, економічні тощо). Проаналізовано різні види корсетів за стилями та призначенням.

Ключові слова: *корсет, корегування фігури, мода, елементи оздоблення.*

The work examines the corset as an integral part of women's wardrobe of the past. The constructive and technological solution of this product, the requirements for a modern corset (functional, aesthetic, ergonomic, ecological, economical, etc.) are defined. Analyzed various types of corsets by style and purpose.

Keywords: *corset, figure correction, fashion, decoration elements.*

Корсет має багатовікову історію та вважається одним з найстаріших предметів гардеробу, який зберігся до сьогодення. Хоч корсет частково